

معنای صلوات فرستادن بر پیامبر(ص) چیست؟

آغاز تولدی نوین و روز اعطای مدال سعادت و رستگاری از سوی حضرت حق برای جامعه بشریت است. در این روز، نوزادی به این عالم خاکی قدم نهاد که بعد از 40 سال از سوی خداوند به عنوان آموزگار وحی و مربی برترین فرهنگ زیستن به اهل جهان معرفی شد.

آغاز تولدی نوین و روز اعطای مدال سعادت و رستگاری از سوی حضرت حق برای جامعه بشریت است. در این روز، نوزادی به این عالم خاکی قدم نهاد که بعد از 40 سال از سوی خداوند به عنوان آموزگار وحی و مربی برترین فرهنگ زیستن به اهل جهان معرفی شد.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، بیش از 1400 سال پیش در چنین روزی (17 ربیع الاول) صدای قدم مبارک مولودی آمد که بهانه خلقت است؛ هم او که جهانی را دگرگون می‌کند؛ کسی که اهل آسمان او را به «احمد» و زمینان به «محمد» می‌شناسند؛ عشاء، از آمدنش، به محد آمده‌اند و زمینان، قصه‌کنان، همدش، با نظاره می‌کنند. در زمان تاریخ تولد پیامبر رحمت و مهربانی اختلافی است که شیعیان معتقدند تولد ایشان در روز جمعه هفدهم ربیع الاول سال عام الفبا، است و علماء، اها، سنت معتقدند که تملد ایشان، در ۱۰هـ شنبه دوازدهم، ربیع الاول، همان سال، است. پدر پیامبر(ص)، عبدالله فرزند عبدالمطلب و مادرش آمنه دختر وهب و هر دو از قبیله بزرگ قریش بودند؛ قبیله‌ای که بزرگان آن از نفوذ فراوانی در مکه برخوردار بودند و بیشتر به بازرگانی اشتغال داشتند. عبدالله، پدر پیامبر (ص) اندکی پیش از تولد فرزندش برای تجارت با کاروانی به شام رفت و در بازگشت بیمار شد و درگذشت. بنابر رسمی که در مکه رایج بود، محمد (ص) را به زنی به نام حلیمه سپردند تا در فضای ساده و پاک بادیه پرورش یابد. وی 6 ساله بود که همراه مادر برای دیدار خویشان به یثرب (مدینه) رفت، اما آمنه نیز در بازگشت، بیمار شد و درگذشت و او را در ابواء نزدیک مدینه به خاک سپردند. محمد (ص) از این پس در کنف حمایت جدش عبدالمطلب قرار گرفت، اما او نیز در 8 سالگی وی درگذشت و سرپرستی محمد (ص) بر عهده عمویش ابوطالب گذارده شد. ابوطالب در سرپرستی برادرزاده‌اش کوششی بلیغ می‌کرد. در سفری تجارتي به شام او را با خود همراه برد و هم در این سفر، راهبی بحیرا نام، نشانه‌های پیامبری را در او یافت و ابوطالب را از آن امر مطلع ساخت. از وقایع مهم پیش از ازدواج پیامبر (ص)، شرکت در پیمانی به نام «حلف الفضول» است که در آن جمعی از مکیان تعهد کردند «از هر مظلومی حمایت کنند و حق او را بستانند». پیمانی که پیامبر (ص) بعدها نیز آن را می‌ستود و می‌فرمود اگر بار دیگر او را به حنا، بمان، با، خه‌اند، به آن، می‌بندد.

کنیه حضرت؛ ابوالقاسم و ابوابراهیم و القاب ایشان رسول الله، نبی الله، مصطفی، محمود، امین، امی، خاتم، مژمل، مدثر، نذیر، شب، مس، کیم، نه، رحمت، نعمت، شاهد، مبشر، منذر، مذکر، یس، طه و...

ماسه نام گزاری، حضرت محمد (ص)
روز هفتم فرا رسید. «عبدالمطلب»، برای عرض سپاسگذاری به درگاه الهی گوسفندی کشت و گروهی را دعوت کرد و در آن جشن با شکوه، که از عموم قریش دعوت شده بود، نام فرزند خود را «محمد» گذارد. وقتی از او پرسیدند: چرا نام فرزند خود را محمد انتخاب کردید، در صورتی که اب، نام در میان، اعاب که سابقه است؟ گفت: خواسته که در آسمان، زمین، ستوده باشد. آفریدگار، نامی از اسم خود برای پیامبر خود مشتق نمود. از این جهت (خدا) «محمود» (پسندیده) و پیامبر او «محمد» (ستوده) است و هر دو کلمه از یک ماده مشتقند و یک معنی را می‌رسانند. قطعاً، الهام غیبی در انتخاب این نام بی دخالت نبوده است. لذا نام محمد، اگر چه در میان اعاب معوف بود، کمترین کسی تا آن زمان به آن نام نامیده شده بود.

معنای صلوات فرستادن، خداوند پیامبر(ص) چیست؟
یکی از اعمالی که شاید برای برخی ایجاد سوال کند این است که معنای صلوات فرستادن خداوند بر پیامبر(ص) چیست؟ یعنی وقتی ما می‌گوییم: «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد»، از خداوند خواسته‌ایم که چه کاری بکند؟ مگر آنها در کمال مطلق نیستند؟

خداوند در قرآن کریم به مؤمنان دستور می‌دهد که به پیامبر درود و سلام بفرستند: «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا؛ خداوند و فرشتگان بر پیامبر درود می‌فرستند ای کسانی که ایمان آورده‌اید بر او درود بفرستید و سلام گه‌سند و تسلیم فرمانش، باشد» (احزاب . آیه 56).
مقام پیامبر آن قدر والا است که خدای سبحان و تمام فرشتگان برای او درود و سلام می‌فرستند و بهتر است مؤمنین هم در این آهنگ کل، هم نه‌ا و هماهنگ شوند.

علاوه بر آن صلوات خدا به معنی فرستادن رحمت است و این گسترش دادن مقام معنوی پیامبر و آل پیامبر است و صلوات فرشتگان، و مؤمنان، به معنی، طلب رحمت و مغفرت است و این هم نشانگر مقام و عظمت معنوی آنهاست.

طلب کردن، رحمت داء،ندگان،
ناگفته نماند فرستادن صلوات و سلام بر پیامبر و آل پیامبر(علیه السلام) از طرف مؤمنین در حقیقت طلب کردن رحمت بر خودشان نیز است؛ زیرا در واقع پیامبر(صلی الله علیه و آله) و ائمه (علیه السلام) واسطه فیض الهی هستند. اگر بر آنها صلوات نفرستیم در واقع خود را از رحمت الهی محروم کرده‌ایم. درود بر پیامبر سبب پاکی اعمال و نیز قبولی آنها می‌شود، همچنین باعث احابت دعاها و کفاه گناهان، و نهانی شدن در قیامت و راه پیدا کردن به بهشت می‌شود.

تاریخ و سبب رحلت حضرت محمد (ص)
دوشنبه 28 صفر، بنا به روایت بیشتر علمای شیعه و دوازدهم ربیع الاول بنا به قول اکثر علمای اهل سنت، در سال یازدهم هجری، در سن 63 سالگی، در مدینه بر اثر زهری که زنی یهودی به نام زینب در جریان نبرد خیبر به آن حضرت خورانیده بود.

معروف است که پیامبر اسلام(ص) در بیماری وفاتش می‌فرمود: این بیماری از آثار غذای مسمومی است که آن زن یهودی پس از فتح خیبر برای من آورده بود. مدینه مشرفه، در سرزمین حجاز (عربستان سعودی کنونی) در همان خانه‌ای که وفات یافته بود. هم اکنه، مقد مطه آن، حضرت، در مسجد النبی قرار دارد.

احادیث، از پیامبر رحمت و مهربانی،
شخصی از پیامبر پرسید: صلوات فرستادن امت، ارسال تحفه‌ای است به نزد شما، آیا از جانب شما تحفه‌ای برای ایشان خواهد بود؟ آن حضرت فرمود: «امروز، صلوات امت بر من، تحفه‌ای است از ایشان برای من، و فردا، تحفه من برای ایشان، در بهشت خواهد بود.»

حضرت محمد (ص) فرموده‌اند: هر کس هر روز از روی شوق و محبت به من سه مرتبه صلوات بفرستد، بر خدا لازم می‌شود که گناهان، او را بامزد، در همان روز با همان شب.

در میان، (عما، آدم،) حن، سنگ، ت از حسن، خلق، نیست.
بنند با خه‌یشان، حساب (قیامت) را سبک و آسان کرده و از مرگ بد نگاه می‌دارد.
مدا، کدن، آس، خدمند، است.
علم آموختن در کودکی مانند نقش کندن در سنگ است.
منع:

«سبه حلب»، ح 93/1

دگ‌فته از سابت نماد مقام معظم رهبر،

بحال‌الانها، ح 94، ص 69، داستان‌های صوت، ص 12

هضة الاعظم، ص 378

سفينة البحار جلد 1 ص 514